

Mina de manganès de la Tosa

Bagà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Coll de Pal.
Emplaçament A l'esquerra de la font de la Mena, sota el Niu d'Àliga, vessant sud de La Tosa.

Coordenades:

Latitud: 42.31395
Longitud: 1.8948
UTM Est (X): 408921
UTM Nord (Y): 4685226

Classificació

Número de fitxa 08016-72
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1948
Estat de conservació Dolent
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Bagà. Plaça Catalunya, 7. 08695 BAGÀ
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dl., 23/02/2004 - 01:00

Descripció

La Mina de Manganès de La Tosa o de Niu d'Àliga es troba a l'esquerra de la font de la Mena i per sota del Niu d'Àliga, al vessant sud de La Tosa. Té quatre bocamines en direcció nord. Tres d'elles es troben molt malmeses per diferents ensorrades, però una es conserva molt bé. En aquesta encara hi ha una vagoneta de plataforma de fusta per extreure el material i la via; a l'entrada hi ha la data 1965 gravada al formigó; era la més important del conjunt amb uns cent cinquanta metres de profunditat del túnel; va deixar de ser explotada el 1966 a causa d'un ensorrament. Hi ha també cinc bocamines en direcció oest. No són de gaire profunditat i alguna es troba molt ensorrada, però altres conserven la forma de la galeria cap a l'interior de la roca. S'extreien minerals de manganès i ferro (pirolusita, hematites). Són les mineralitzacions d'aquest tipus més importants del Pirineu Català.

Observacions:

Propietat del Sr. Torres de Barcelona, va ser explotada els anys 1948, 1967 i 1968. Mapa Topogràfic Moixeró-La Tosa, Parc natural Cadí-Moixeró, editorial Alpina, 2002. E/ 1:25.000.

Història

L'explotació d'aquest conjunt de mines tan sols es podia fer de maig a finals d'octubre degut a les inclemències meteorològiques de la zona. El mineral que sortia de la mina, manganès, era abocat a través d'un tub a unes vagonetes que eren transportades per un telefèric fins a una tremuja que es troba per damunt de les mines. El telefèric, bicable, era mogut per un motor de gas-oil. De la tremuja es passava a un camionet amb el que es transportava el material a l'altre cantó de la Cerdanya. Allà ho guardaven en una altra tremuja fins que tenien més quantitat i es carregava en un camió més gran que el transportava al seu destí. Hi treballaven entre 25 i 30 homes que feien estada en una barraca de pedra que actualment encara existeix, tot i que en mal estat.

Bibliografia

SOLER, R.; ORIOLA, J. (1997). Rellu fotogràfic de les mines del Berguedà. Berga.

